

jongó felismerése”. Ott egyensúlyozunk a „még van és a már nincs” határmezsgyéjén. Csak a bicikli nagy? Vagy mi vagyunk parányok. Egyremegy. Értékes pillanatok részesei vagyunk. Csak a mulandóság szúja perceg, rágja az időt. Talán csak illúzió a létünk?

